

MONTOVANÁ VILA NA BABĚ, ČP. 6, MATĚJSKÁ 24, PRAHA 6 - DEJVICE

STAVEBNĚ - HISTORICKÝ PRŮZKUM
květen 2011

Počet stran: 13 text + 28 grafická příloha + 17 fotodokumentace

Vyhotovil: ing. arch. Jana Slámová
ing. arch. Markéta Veselá

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE:

Předmět stavebně historického průzkumu – Rodinný dům Vítkovických železáren

Lokace – Katastrální území 2517/2, Matějská 24, č.p. 6, 160 00 Praha 6 – Dejvice

Architekt: ing. arch. Jiří Štursa

Stavitel: ing. Emil Neumann

Stavebník: Vítkovické železářny, národní podnik, oddělení pro montované stavby

Realizace: 1946 – 1947 (2011 demolice)

Autoři dokumentu – ing. arch. Jana Slámová, ing. arch. Markéta Veselá

OBSAH

I. TEXTOVÁ ČÁST

1. ÚVOD
2. DĚJINY OBJEKTU
3. PRAMENY A LITERATURA, PLÁNY, IKONOGRAFIE
4. ARCHITEKTONICKÝ ROZBOR
5. STAVEBNÍ HISTORIE
6. HODNOCENÍ OBJEKTU
7. ARCHITEKTONICKÉ ZÁVADY
8. SEZNAM OBRAZOVÉ A PLÁNOVÉ PŘÍLOHY

II. OBRAZOVÁ A PLÁNOVÁ PŘÍLOHA

- A. HISTORICKÝ VÝVOJ OBJEKTU
- B. SOUČASNÝ STAV
- C. DETAILS PRVKŮ V KAPITOLE 5. STAVEBNÍ HISTORIE
- D. GRAFICKÉ VYHODNOCENÍ
- E. FOTOGRAFICKÁ DOKUMENTACE

I. TEXTOVÁ ČÁST

1. ÚVOD

Tento elaborát byl zpracován dle platné metodiky standardního historického průzkumu v rozsahu daném v „Standardní nedestruktivní stavebně-historický průzkum, Praha 2001, druhé doplněné vydání“. Standardní stavebně-historický průzkum (dále jen SHP) byl zpracován v květnu 2011. Průzkum se týkal obytné vily na Babě (Praha – Dejvice) čp. 6. Lokalita, ve které se dům nachází, je součástí ochranného pásma památkové rezervace v hl. m. Praze, vyhlášeného rozhodnutím bývalého odboru kultury NV hl. m. Prahy ze dne 19. 5. 1981.

Podkladem pro vyhodnocení objektu byly oskenované plánové podklady z doby realizace, návštěva a fotodokumentace objektu před demolicí. Cílem průzkumu bylo dostatečné zdokumentování objektu před vlastní demolicí, jedinečného použitím experimentální konstrukce a snahou nastolit možný úsporný a rychlý směr výstavby rodinných domů v poválečné architektuře, který však zůstal do dnešní doby jediný svého druhu.

2. DĚJINY OBJEKTU

Návrh rodinného domu na Babě byl vyprojektován architektem Jiřím Štursou v roce 1946 pro znárodněné Vítkovické železářny. Projekt plně respektoval a propagoval tehdejší směřování poválečné bytové architektury, která se snažila v co nejkratším možném čase znovuvybudovat velké množství bytů a obnovit tím po válce poškozený bytový fond. Projekt domu, dokončený v roce 1947, byl zamýšlen jako pokus o montovanou bytovou výstavbu v druhé dvouletce poválečného období. V této době panoval ještě názor, že skladba domů může být rozmanitá a přesto většinově dostupná. Činžovní domy v té době nesplňovaly požadavky hygienické ani dispoziční. Snahou bylo najít zjednodušený a zlevněný způsob stavby rodinných domů určený pro střední třídu.¹⁾

Architekt stavby Jiří Štursa byl součástí Pracovní architektonické skupiny PAS, která v předválečném období formulovala socialistickou teorii architektury. Ta byla pevně spjatá s funkcionalismem a propagovala užití modularity, typizace a prefabrikace stavebních dílů. Montovaná vila vznikla jako experiment²⁾ – dům měl sloužit jako sociální bydlení s prvky prefabrikace – montované ocelové rámy s lehkými výplněmi. Tato koncepce se v následující dvouletce ukázala jako nevhodná, montované technologie na bázi ocelových konstrukcí se již v bytové výstavbě v pozdějších letech neuplatnily a rodinný dům tak zůstal jediným svého druhu.

Od roku 1947, kdy byl dům dokončen, nebyla prováděna prakticky žádná údržba a dům chátral. Stavební technologie z roku 1947 nesplňují současné hygienické, akustické a protipožární normy. Místo Štursovy vily se v roce 2010 začal plánovat projekt výstavby bytového domu „Villa Matějská 24 Na Babě“, byl podat a schválen návrh o odstranění stavby. Demolice proběhla ve dnech 9. až 26. dubna.

1) arch. Ing. Pacanovský, Hilar: Rodinný dům jako montovaná stavba, Československý kompas, v Praze 1946, str. 14

2) Veverka, Přemysl; Sedláková, Radomíra; Krajčí, Petr; Lukeš, Zdeněk; Dvořáková Dita; Vlček, Pavel: Slavné pražské vily, nakladatelství Foibos, v Praze 2007

3. PRAMENY A LITERATURA, IKONOGRAFIE

Prameny týkající se vily jsou vskutku omezené, jelikož se jedná o stavbu z novějšího období stavební historie.

LITERATURA

- (1) Veverka, Přemysl; Sedláková, Radomíra; Krajčí, Petr; Lukeš, Zdeněk; Dvořáková Dita; Vlček, Pavel: Slavné pražské vily, Foibos, Praha 2007
- (2) Kolektiv: Slavné stavby Prahy 6, Foibos, Praha 2009
- (3) Staletá Praha VII – Pražské památky období 1860 – 1960 a jejich ochrana, Sborník Pražského střediska státní památkové péče a ochrany přírody, sestavil Zdislav Buřival, Orbis, Praha 1975
- (4) Templ, Stéphan: Baba – Osada Svazu Čs. díla Praha, z německého originálu Baba – Die Werkbundsiedlung Prag, překlad Jana Tichá, Zlatý řez, Praha 2000
- (5) Šenberger, Tomáš; Šlapeta, Vladimír; Ulrich, Petr: Osada Baba – plány a modely, katalog u příležitosti výstavby, FA ČVUT Trust, Praha 2000
- (6) arch. Ing. Pacanovský, Hilar: Rodinný dům jako montovaná stavba, Československý kompas, Praha 1946
- (7) arch. Ing. Pacanovský, Hilar: Nájemní dům jako montovaná stavba, Československý kompas, Praha 1946
- (8) Honzík, Karel: Cestou k socialistické architektuře, Státní nakladatelství technické literatury, Praha 1960

PRAMENY

- (1) Mapa I. vojenského mapování z roku 1764
- (2) Mapa II. vojenského mapování z roku 1852
- (3) Mapování z roku 1945
- (4) Stavební výkresy rodinného domu z roku 1946, xeroxové kopie původních plánů zapůjčené investorem

INTERNETOVÉ ZDROJE

Informace ze všech webových stránek čerpané ke dni 20.5 2011.

- (1) www.cuzk.cz
- (2) <http://kontaminace.cenia.cz/> - historická ortofotomapa z 60. let 19. století
- (3) www.matejska24.cz
- (4) www.oldmaps.geolab.cz

4. ARCHITEKTONICKÝ ROZBOR OBJEKTU

CELKOVÁ SITUACE A HISTORIE VILOVÉ OSADY BABA

Objekt rodinného domu se nachází v architektonicky významné vilové čtvrti Baba. Leží na stejnojmenném skalnatém návrší v nadmořské výšce 264 – 267 m mezi levým vltavským břehem a šáreckým potokem. Historicky se jedná o území s velkým množstvím zemědělských usedlostí. Od začátku dvacátého století se o tomto prostoru perspektivně uvažuje pro bytovou výstavbu. Pro svou polohu, otevřenou západním větrům, je Baba považována za nejzdravější část Prahy. Název Baba se vyskytuje již v 15. století. Oblast byla ale osídlena již od mladší doby kamenné, díky strategicky výhodné poloze zde bylo založeno opevněné sídliště. Ve středověku zdejší prostor patřil osadě Horní Šárka (původně Újezdec) a rozkládaly se zde vinice. Vinařskou minulost dodnes připomíná zřícenina nad údolím Vltavy, jedná se o původní viniční lis na vinici.

Odborný zájem veřejnosti se na tuto část Prahy začíná soustřeďovat po vzniku takzvané Velké Prahy a hlavně po založení Státní regulační komise, která postupně nechala vypracovat regulační plány celého území Dejvic, to se dotýkalo i lokalit Baba, Hanspaulka, Kotlářka, Paťánka a Štáhlavka. Koncepce postupné zástavby byla podřízena kompozičním zásadám, které sledovaly zejména bohatou členitost konfigurace terénu. Území bylo jasně vymezeno trasami ulic, rozvolněná individuální zástavba na okrajích čtvrti uvažovala izolované rodinné domy či vily, případně sdružovaného typu. K výrazné změně koncepce došlo v roce 1928 po rozhodnutí umístit zde výstavu bydlení, pořádanou Svazem čs. díla. Úprava regulačního plánu byla svěřena architektovi Pavlu Janákovi. Regulační plán území Baby schválený Státní regulační komisí v lednu 1928 je koncipován jako osová kompozice se středním, poměrně širokým zeleným pásem a kolmou širokou ulicí s mezilehlým parkově upraveným tělesem.

Dostavba sousedství osady z široké ulice Matějské, kde měly být podle původního plánu řadové domy, se uskutečnila až ve čtyřicátých letech, svou regulací odpovídala původnímu řešení.

Montovaný dům se nachází na parcele 2517/2 v ulici Matějská, široké obousměrné komunikaci se středovým zeleným pásem. V bezprostředním sousedství domu jsou řadové domky ze 70. let 20. století a novostavba většího obytného domu, jinak se jedná převážně o izolované rodinné domky. K zadní – severozápadní části parcely přiléhá sportoviště s tenisovými kurty a skateparkem. Vstup na parcelu je od jihovýchodu z ulice Matějská. Stavba volně stojí uprostřed parcely, díky svažité konfiguraci terénu je zapuštěna téměř o celé patro vůči niveletě chodníku. Hlavní vstup se nachází na SV straně budovy. Stavební čára objektu je rovnoběžná s uliční čarou a je od ní vzdálena přibližně 4 m, což zprostředkovává dostatečné soukromí bytům v patře, které jsou orientovány obytnou částí do ulice. Na pozemku v severním rohu se nachází ještě další objekt garáže, pravděpodobně z pozdější doby, který byl v době těsně před demolicí ve velmi zchátralém stavu.

EXTERIÉR

Objekt rodinného domu je půdorysně mírně obdélníkového tvaru, o rozměrech 15,7 x 12,4 m. Zastřešen je plochou střechou krytou asfaltovými pásy. Viladům je třípodlažní, obsahuje 5 bytových jednotek, dvě v přízemí a patře. Ve sníženém suterénu tvořícím vstupní část do objektu je umístěna jedna bytová jednotka, technické zázemí a jedna garáž. Objekt má danou velmi jasnou a čitelnou hmotu, téměř krychlového tvaru, ze které vystupuje jedině menší hmota zádveří v suterénu. Konstruktivní systém je tvořen z ocelových rámců a profilů. Snížené vstupní patro (v původních výkresech i dále v textu označované jako suterén) je zděné, opatřené lícovým tmavě-červeným zdivem s polokřížovou vazbou. Od přízemí neboli druhého nadzemního podlaží je budova opláštěná califrogovými tvárnicemi o rozměrech 110x50x8 cm (calofrig je směs křemeliny, dřevěných pilin, cementu a vápna – v dnešní době se již nepoužívá). Tyto tvárnice byly přímo v továrně opatřeny světle šedou břizolitovou omítkou, na stavbě se pak jen namontovaly na ocelovou konstrukci. Spodní technická část objektu je tak v barevném a materiálovém kontrastu s obytnou horní částí objektu. Nároží objektu otočené směrem do ulice jsou prolomené, vykousnuté směrem dovnitř, vytváří tak malé terasy přístupné z obývacích pokojů přízemí a patra. Z vnější části jsou tyto terasy obloženy plechem natřeným tmavě červenou barvou korespondující s barvou lícovek suterénu. Balkóny jsou tak jediným výrazným zdobným prvkem domu.

Calofrigové tvárnice vytváří na fasádě obdélníkový rastr, který respektují i okenní otvory a vjezd do garáže ze západní strany. Okna vedoucí do obytných místností jsou tříkřídlá s exteriérovým mohutnějším poutcem, prosklená otevírací, s dovnitř se sklápějícím úzkým nadsvětlíkem s pevnou výplní. Ostatní okna jsou dvoukřídlá s obdobným větracím nadsvětlíkem.

Celý dům má přívětivé proporce a komorní měřítko, plně odpovídající poválečné snaze o „nové progresivní a ekonomicky efektivní“ bydlení určené pro střední třídu.

INTERIÉR

Vila je navržena vždy se dvěma byty na patře, dispozice bytů jsou identické jen zrcadlově otočené. V suterénu se nachází ještě jeden menší byt, technické zázemí a garáž pro jeden automobil. Dům je třítraktový, vertikální komunikace jsou díky tvaru domu umístěny ve středové části. Ve středním traktu se nachází též hygienické jádro bytů – lázeň a oddělená toaleta. Byty jsou dispozičně i objemově úsporné. Směrem do ulice jsou obráceny obývací prostory s navazující krytou terasou a nevelkou kuchyní. Klidové místnosti – 2 ložnice – jsou obráceny do zahrady. Středová část bytu je doplněna o malou předsíň s průchozí šatnou.

SUTERÉN

Do domu se vstoupí ze severní části pozemku po několika betonových schůdcích do zádveří suterénní části, to jako jediné vystupuje z jinak kompaktní hmoty objektu. Na zádveří navazuje středová komunikační část, z ní vede několikero dveří s hladkou ocelovou zárubní. Vlevo od vstupu se nachází menší bytová jednotka s kuchyňkou, obývacím pokojem a hygienickým zázemím. Naproti vstupu jsou dveře vedoucí do místnosti se sklepními kójemi a druhé do prádelny se sušárnou. Napravo od vstupu se nejdříve nachází vstup do malé garáže, dále pak vstup do kotelny vedoucí přes malou skladovací místnost, která je oproti vstupnímu podlaží snížena asi o 1m na úroveň venkovního terénu. Zároveň se z ní dá vyjít přímo ven do zahrady. Kotelna je přepažená jednou menší místností – v plánech označenou jako prostor pro palivo – dle návštěvy objektu jde spíše o hlavní uzávěr vody a plynu, odvětraný ven otvorem s plechovými dvířky. Pod schodišťovým ramenem se nachází malý sklad.

Schody sestupující na úroveň vstupu do prvního bytu v suterénu se zdají být ještě původní, betonová deska se stupni, obloženými dlažbou. Další ramena dvojramenného schodiště už vypadají z pozdější doby, uložené na žebrových ocelových profilech používaných i pro stropní konstrukce. Dřevěné schodišťové stupně i podstupnice jsou zaklenuty do dřevěných schodnic, které jsou kotvené do žebrových profilů. Sloupkové zábradlí je tvořeno dřevěnými profily kruhového průřezu přibližně 3 cm s rozestupy kolem 12 cm, madlo taktéž dřevěné kruhového profilu přibližně 6 cm v průměru. Dřevo zábradlí je lakované.

Podlahy bytu jsou tvořeny dlažbou ve vstupní části, koupelně a částečně v kuchyni, dřevěnými parketami v obývacím pokoji a linoleem v kuchyni. Podlahy ostatních místností jako je kotelna a sklepní kóje jsou z hlazeného betonu. Zdi bytu jsou omítané bílou omítkou. Zdi ve schodišťovém prostoru jsou do výšky 1,2 m opatřeny nátěrem béžové barvy, dále jsou též bíle omítnuté.

PŘÍZEMÍ A PATRO

Přízemí nebo-li první nadzemní podlaží i patro (2.NP) je přístupné z mezipodesty schodiště, nachází se zde stejné 2 zrcadlově obrácené byty. Po vstupu do bytu se ocitneme v úzké předsíni s šatními skříněmi po obou stranách, ze které vedou dveře do ostatních místností. Na severozápadní stranu jsou orientovány dvě ložnice, o ploše přibližně 13,5 m². Ve středově části u fasády se nachází koupelna a oddělený záchod, obě místnosti mají okna a dají se přirozeně větrat. Směrem od ulice u hygienického zázemí se nachází nevelká kuchyň se vstupem do obývacího pokoje a podávacím okénkem na terasu, v kuchyni je malý výklenek určený pro spíž. Obývací pokoj orientovaný do ulice je přibližně 23 m² velký, je z něj přístupná zastřešená terasa.

Podesta schodiště i stupně s podstupnicemi jsou potaženy linoleem v dezénu dřeva. Vstupní část s koupelnou, wc a částečně kuchyní je vydlážděna dlaždicemi formátu 30x30 cm. V obytných místnostech jsou položeny parkety do stromečkového vzoru. Povrchy zdí jsou omítané, v koupelnách je použitý obklad nebo nátěrem opatřené dřevěné obložení do určité výšky. Zárubně dveří jsou ocelové natřené světle béžovou barvou, dveře jsou pravděpodobně voštinové, do obytných místností s prosklenou výplní. Stropy jsou bez výjimky bíle omítané.

5. STAVEBNÍ HISTORIE

Bytový dům v Matějské navazuje na urbanistické řešení vilové kolonie Baba. Vznikal na zelené louce. Podle Janákova regulačního plánu byla dána parcelace a uliční čáry. Do té doby byly tyto pozemky na návrší mezi Šáreckým potokem a Vltavou využívány převážně zemědělsky, v minulosti se zde zakládaly vinice, první z nich na jižním svahu Baby, díky výhodným klimatickým a větrným podmínkám. Dodnes vinařskou minulost připomíná zřícenina nad Údolím Vltavy.

V průběhu třicátých let 20. století bylo území o rozloze asi tří hektarů zastavěno moderní vilovou kolonií, která představovala hlavní náplň výstavy bydlení, pořádané Svazem Čs. díla. Tato osada vznikla jako „pokus o spolupráci stavebníků s architekty pro uskutečnění dobrého obydlí, odpovídajícího názoru moderního člověka“. Celkem se v roce 1932 podařilo zrealizovat 20 domů, ostatní až v následujících letech do roku 1936. Dostavba bezprostředního sousedství osady z široké ulice Matějské se uskutečnila až ve čtyřicátých letech po válce. Svou regulací odpovídala původnímu řešení Pavla Janáka, i když už se nedodržel původní plán zastavit ulici řadovými domy v duchu koncepce výstavy bydlení v Německém Stuttgartu. Po roce 1971 vzniklo západně od této kolonie vilové sídliště Baba (rodinné domky v zahradách) podle územního projektu V. Syrovátky a M. Švábové a urbanistického návrhu J. Holečka a J. Urbana. Vyplnilo dosud nezastavěný prostor mezi původní vilovou kolonií a oblastí kolem Hendlova dvora a kostela sv. Matěje.

Co se týče teorií o bytové architektuře po roce 1945, jsou pevně spjaty s předválečným funkcionalismem, především s teorií nejmenších bytů, modularity, typizace a prefabrikace stavebních dílů. Tyto čtyři faktory jsou ustavující pro následující socialistickou architekturu, pouze Teigův zájem o nejmenší byt byl nahrazen zájmem o žitelný, ekonomický a kvalitní byt. V poválečném období bylo třeba vybudovat v nejkratším možném čase maximální množství bytů a tím obnovit válkou poničený stávající bytový fond. Došlo k významné změně struktury stavebnictví, stavební výroba odstoupila od výstavby objektů pomocí klasických stavebních systémů a soustředila se na tzv. „nové progresivní a ekonomicky efektivní“ stavební systémy. Začaly se vyvíjet systémy montovaných ocelových a panelových systémů.

Obytný dům čp. 6 byl postaven společností Vítkovické železářny. Jedná se o třípodlažní objekt na pravidelném téměř čtvercovém půdoryse. Terénní konfigurace umožnila jedno patro zapustit. Toto patro je ještě klasicky vyzdívané, uložené na betonových pasech.

Konstrukce dvou nadzemních podlaží domu je z ocelových ráků a profilů z plechu 2 milimetry tlustého. Z konstrukčního hlediska se jednalo o unikátní montovaný skelet, který byl použit pro tento typ staveb. Stěny byly sestaveny z ráků a dvojráků, v podobě žebříčků s navařenými prvky (viz foto-detail C1). Sloupky těchto ráků měly průřez do „V“ (viz foto-detail C1a), při navazování ráku k sobě, tvořila tato věčka půdorysně písmeno „X“ (viz foto-detail C1b). Ráky se k sobě šroubovaly přes L plechové profily (viz foto-detail C1c) a v přes distanční profily (viz foto-detail C1d), které se montovaly k sloupkům konstrukce ve vzdálenosti 2 výškových modulů. Horizontální rozpěry (viz foto-detail C1e) byly mezi sloupky do ráku navařovány po modulu 50 cm, sloupky byly od sebe vzdáleny 110 cm. U oken ani dveří se neprováděly žádné výměny, či jiné rozmístění příčných prvků, otvory, stejně jako okna a dveře do nich vkládané, byly unifikované. Žebříčky se na stavbě osazovaly do betonových základů a celá konstrukce se pak jen sešroubovala. Poté se v konstrukci rozvedla kabeláž, izolovalo se minerální vatou. Konstrukce se poté obložila dřevěnými profily, na které se montovaly sololitové desky tloušťky 1 cm, ty se pak dále omítaly či obkládaly (viz foto-detail C2). Nosná stropní konstrukce byla trémová z ocelových profilů tvaru „A“ (viz foto-detail C2), rozmístěných na osu ve stejném modulu 110 cm a kotvených k sloupkům ráku. Jako izolační materiál se používala minerální vata. Trémová konstrukce byla poté kryta buď prkny v obytných místnostech s parketami nebo lehčenými betonovými panely, na které se pokládala dlažba v koupelnách a na terase. Zesponu byla konstrukce kryta sololitovou deskou tloušťky 1 cm. Snahou bylo eliminovat jakékoli procesy mokré i tepelné, tedy betonování a svařování. Nejtěžší dvojrák vážil 110 kg, ale většinou to bylo do 70 kg. Šlo tedy o stavbu snadno a rychle montovatelnou.

Detaily jsou obsaženy v obrazové příloze část C) Detaily prvků v kapitole 5.Stavební historie

6. HODNOCENÍ OBJEKTU

Budova obytného domu je řešena jako montovaná stavba s opláštěním z calofrigovým tvárnici. Je třípodlažní, jednoduché, téměř čtvercové hmoty. Montované konstrukce se jevily jako efektivní a rychlý způsob výstavby při zachování hygienických a dispozičních nároků té doby. V duchu tradice funkcionalistických vil ze třicátých let, představoval montovaný dům v Matějské vilové bydlení městského typu, neokázalé, funkční, střízlivé. Dispozičně by řešen kvalitněji a rozměrněji než byty v obytných blocích z dvacátých let dvacátého století. Po únoru 1948 byl tento způsob bydlení shledán neefektivním, nesplňujícím kvóty a normy dvouletých plánů. (V následujících letech bylo od vilových domů jako specifického stavebního druhu upuštěno v prospěch typizovaných panelových domů sdružovaných do sídlišť o velké hustotě obyvatelstva. Myšlenka typizace, prefabrikace a unifikace zůstává, jen se změnila typologie bydlení.

Baba je dnes díky své pozici exponovanou a vyhledávanou lokalitou, s téměř exkluzivním charakterem bydlení na návrší s výhledem na pražský Hrad. Současný stav vilové kolonie na Babě je poměrně nejednotný. Předválečné funkcionalistické vily byly stavěny pro střední třídu, jsou proto omezeny plošně, Současní majitelé mají proto tendenci své objekty rozšiřovat, a to na úkor prostorové skladby a dobového standardu. Většina domů není památkově chráněna, proto se stávají předmětem podnikatelských zájmů.

Montovaná vila na Babě neprošla od svého postavení žádnými stavebními úpravami, nebyla zde prováděna prakticky žádná údržba a dům chátral až do roku 2011, kdy bylo povoleno odstranění stavby, která má uvolnit místo novějšímu dispozičně většímu obytnému domu.

I když dům v Matějské nedosahoval kvalit ostatních vil z předválečného období, je přesto významný z hlediska použití konstrukce, která v době své realizace představovala pokusný konstrukční experiment stavební společnosti Vítkovické železářny. Dům je cenným pozůstatkem rané poválečné architektury v kategorii viladomů, který neměl po roce 1948 své pokračovatele a zůstává tak originální solitérem své doby.

7. ARCHITEKTONICKÉ A PAMÁTKOVÉ ZÁVADY

Závady jsou dány absencí údržby a odpovídají stáří budovy.

8. SEZNAM OBRAZOVÉ A PLÁNOVÉ PŘÍLOHY

A) HISTORICKÝ VÝVOJ OBJEKTU:

- (1) Mapa I. vojenského mapování z roku 1764
- (2) Mapa II. vojenského mapování z roku 1852
- (3) Mapování z roku 1945
- (4) Ortografická mapa z roku 1952
- (5) Situace 1:720 z roku 1946
- (6) Stavební plány montované vily z roku 1946
- (7) Obálka z katalogu výstavy Baba 1932
- (8) Ikonografie – fotografie montované konstrukce vily
- (9) Ikonografie – fotografie dokončené stavby vily
- z knihy Slavné pražské vily: kolektiv autorů, Foibos, Praha 2007

B) SOUČASNÝ STAV OBJEKTU

- (1) Mapa stabilního katastru
- (2) Současná ortografická mapa
- (3) Fotografie průčelí

C) FOTOGRAFICKÉ DETAILY PRVKŮ V KAPITOLE 5. STAVEBNÍ HISTORIE

- (C1) Detaily nosné rámové a dvojrámové konstrukce
 - C1a Sloupek průřezu „V“
 - C1b 2 sloupky k sobě „X“
 - C1c Kotvení sloupků a stropních profilů přes „L“ profil
 - C1d Distanční profil
 - C1e Rozpěrné příčné profily
- (C2) Detaily výplně žebříčkových rámových konstrukcí
- (C3) Detaily stropní konstrukce
- (C4) Skladba exteriérové stěny a skladba podlahy - skicy

E) GRAFICKÉ VYHODNOCENÍ SHP

Jelikož se jedná o objekt z roku 1947, který neprošel žádnými rekonstrukcemi ani přístavbami, grafické vyhodnocení stavebního vývoje je irelevantní

F) FOTOGRAFICKÁ DOKUMENTACE SOUČASNÉHO STAVU

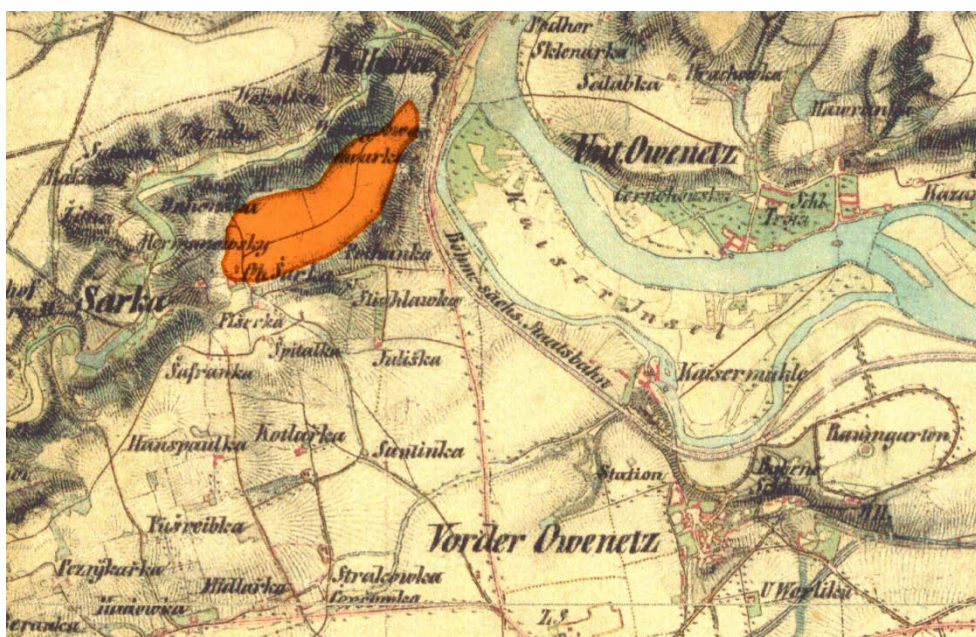
- (1) Fotografie s popisem

II. OBRAZOVÁ A PLÁNOVÁ PŘÍLOHA

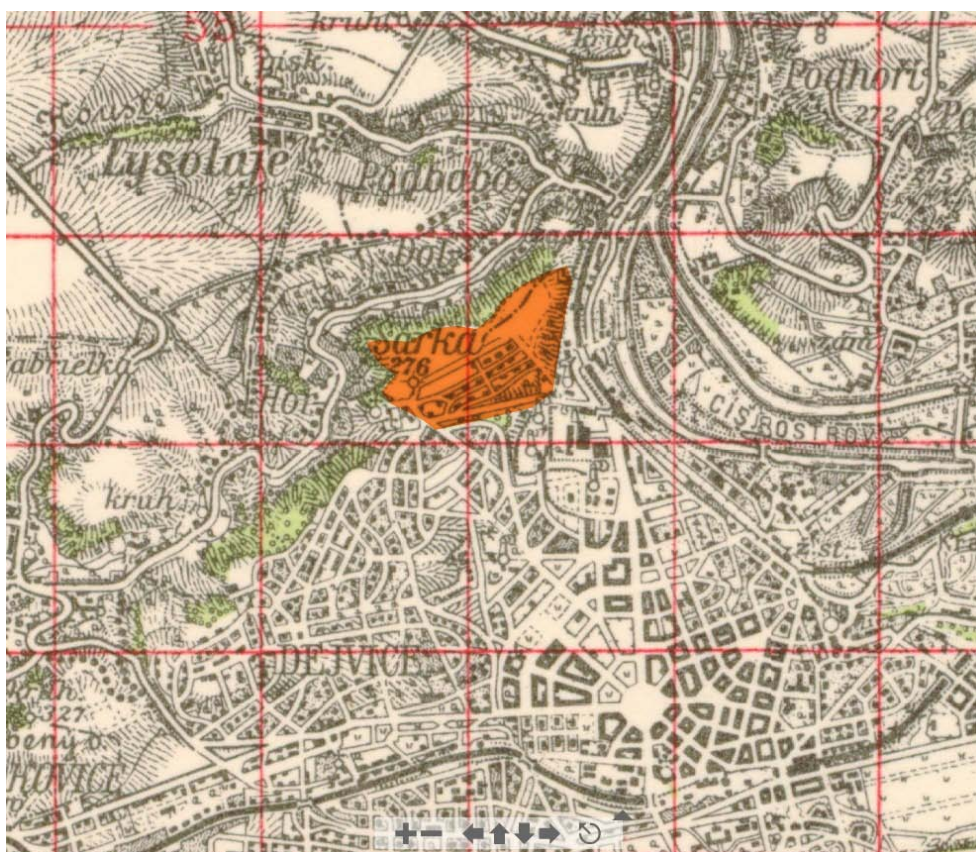
A) HISTORICKÝ VÝVOJ OBJEKTU:

01) Mapa I. vojenského mapování z roku 1764

(2) Mapa II. vojenského mapování z roku 1852

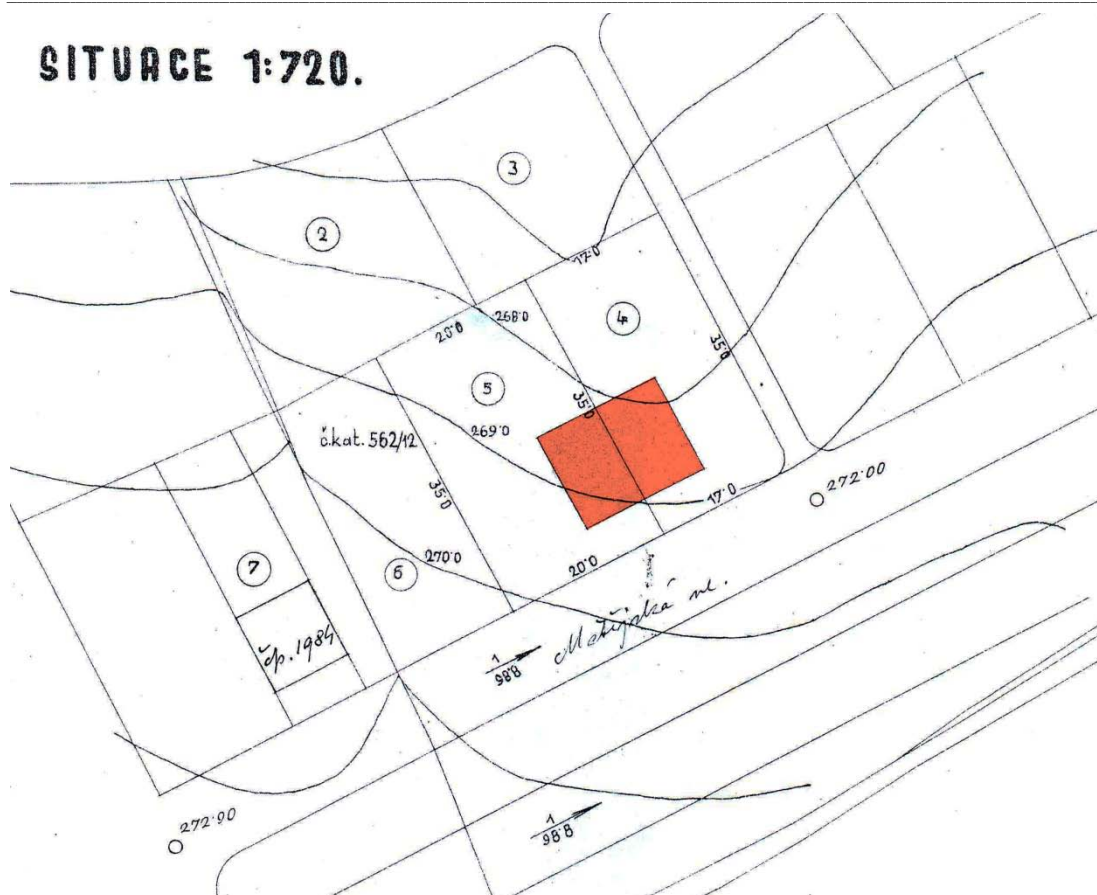

(3) Mapování z roku 1945

(4) Ortografická mapa z roku 1952

SITUACE 1:720.

Sousedé – staveniště 2, 3, 6: Antonín Hendl, Horní Šárka čp. 23.

Otilie Schwarzová, Dejvice – Bachmačské nám. 7.

Plocha staveniště

m² 1293.-

Zastavěno

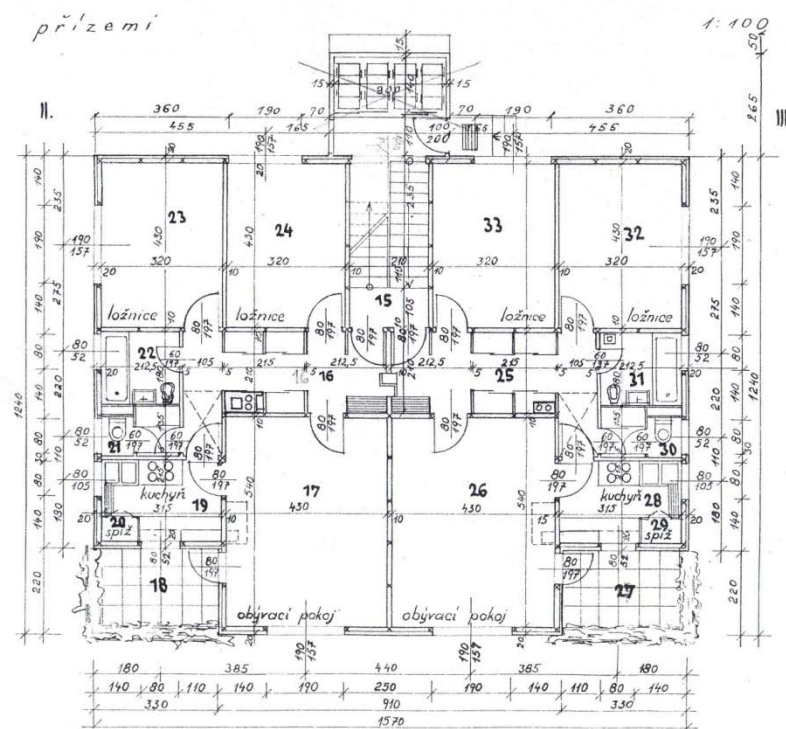
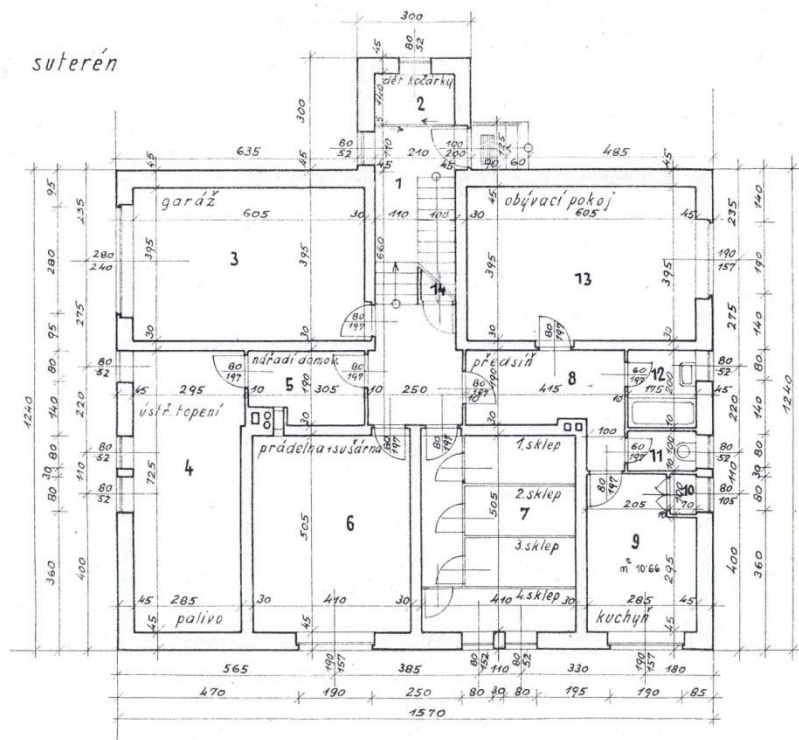
m² 203.68 t.j. 15.7%

Nezastavěno

m² 1089.32 t.j. 84.3%

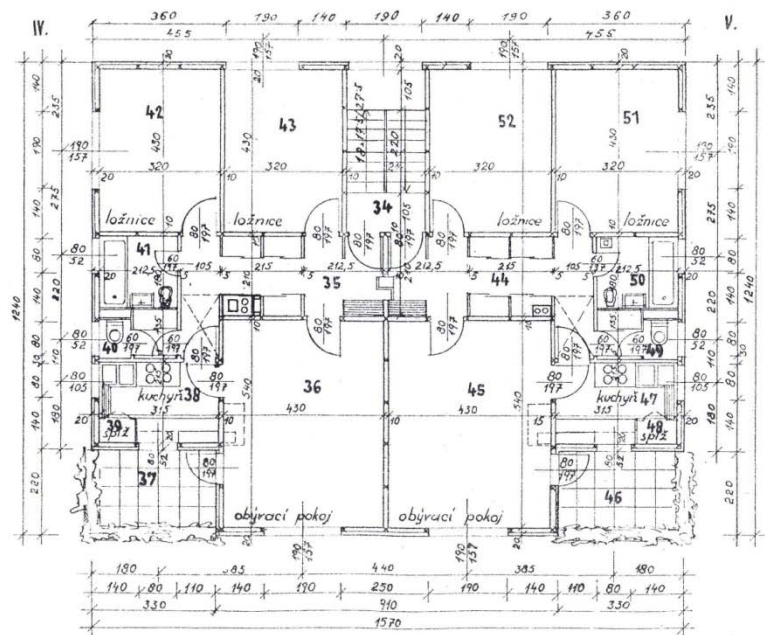
(5) Situace 1:720 z roku 1946

(6) Stavební plány montované vily z roku 1946

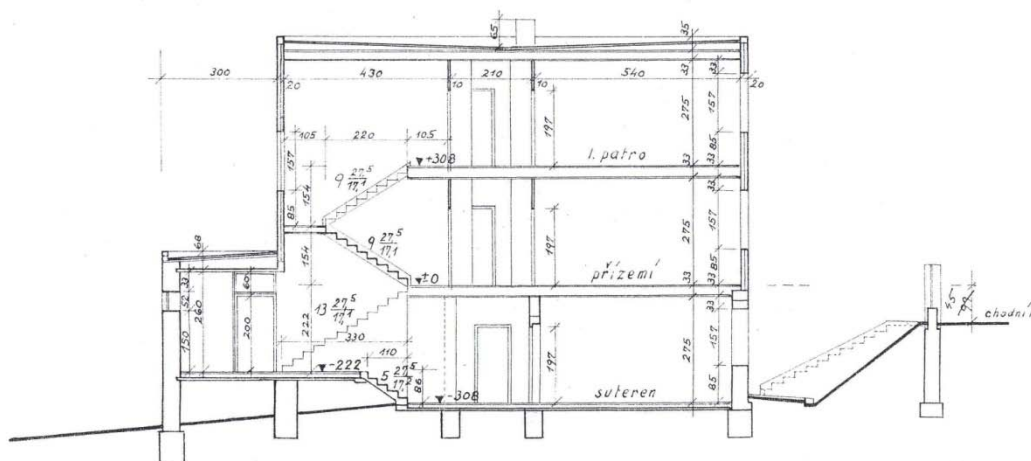

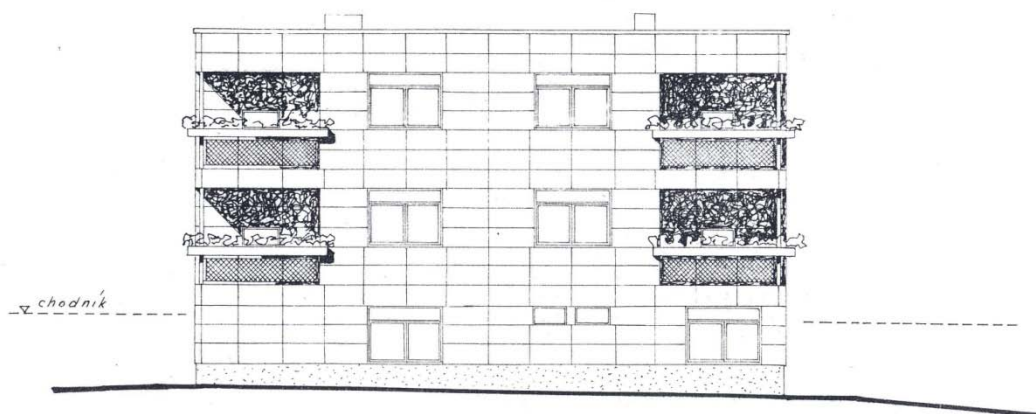
patro

1:100

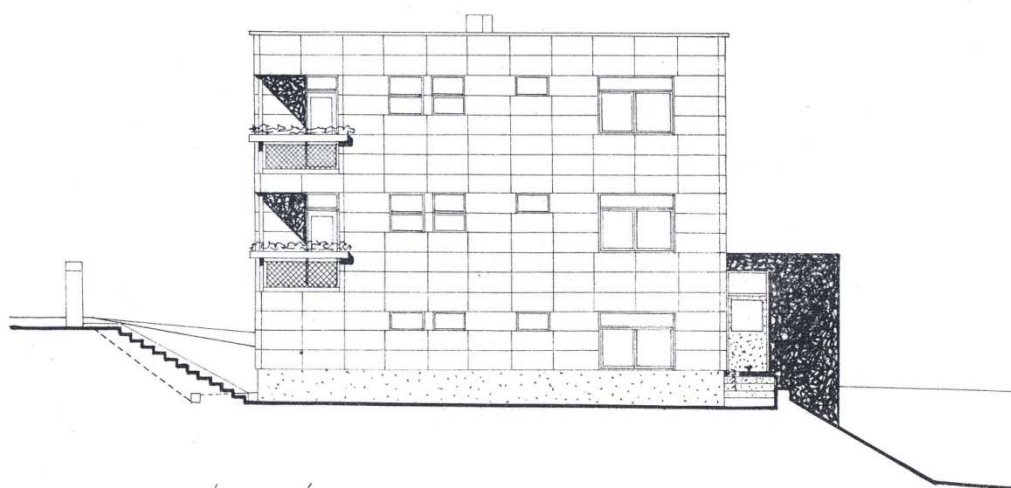

rez

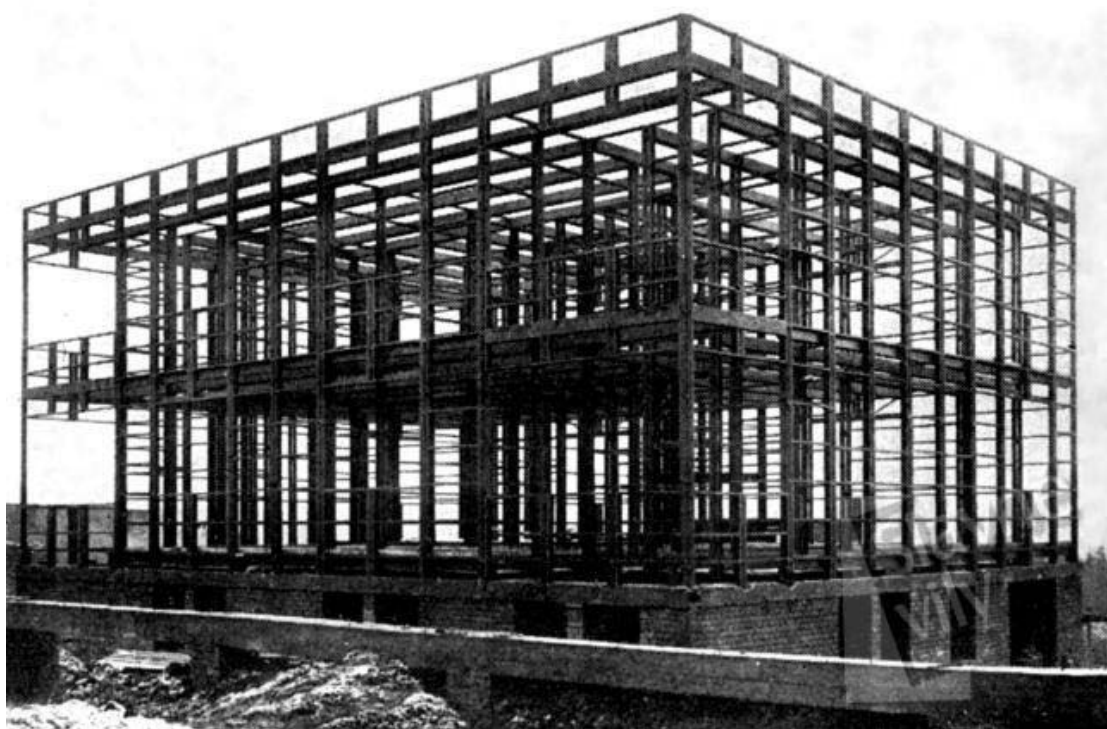
pohled jižní

pohled východní

(7) Obálka z katalogu výstavy Baba 1932

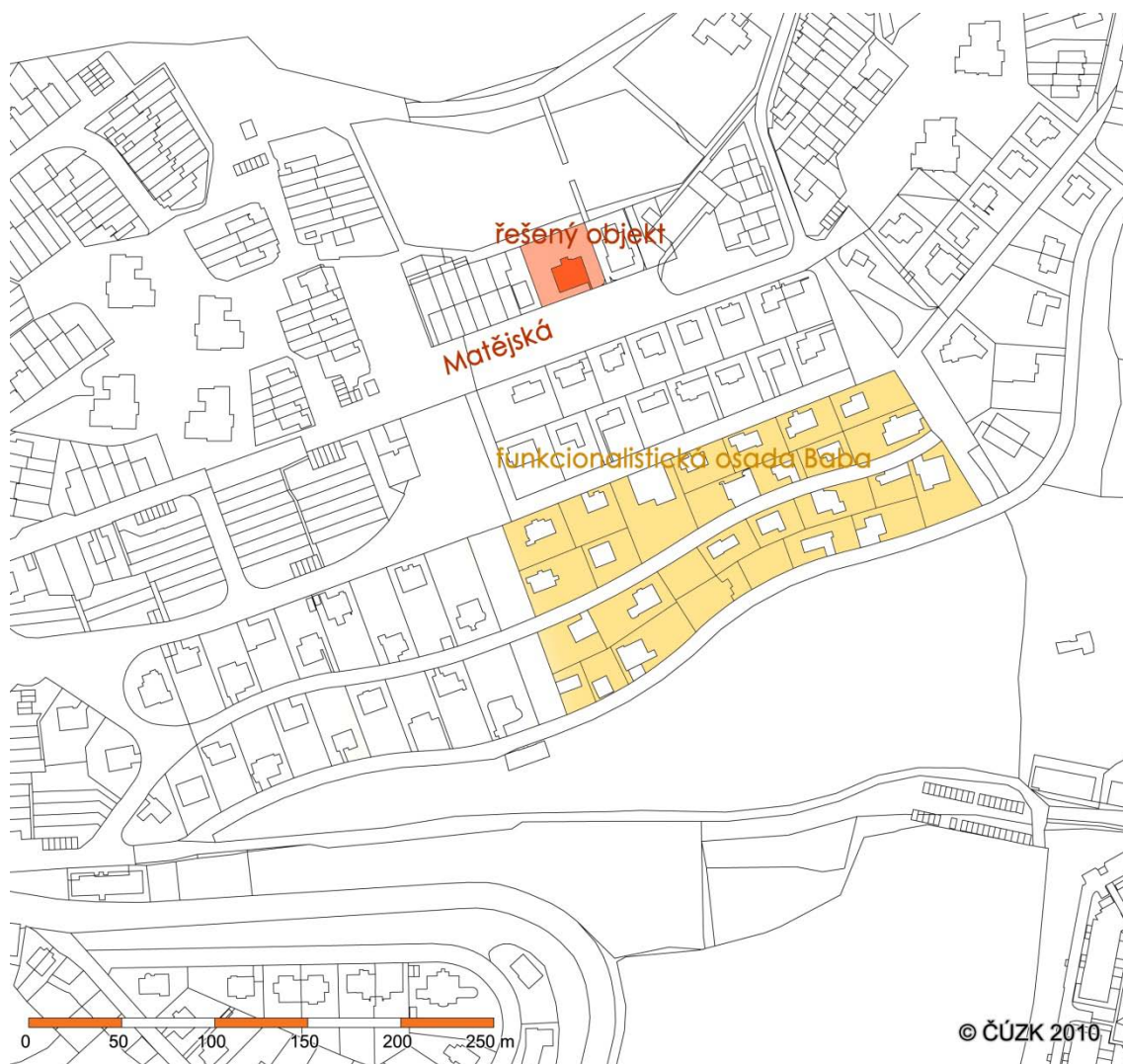

(8) Ikonografie – fotografie montované konstrukce vily

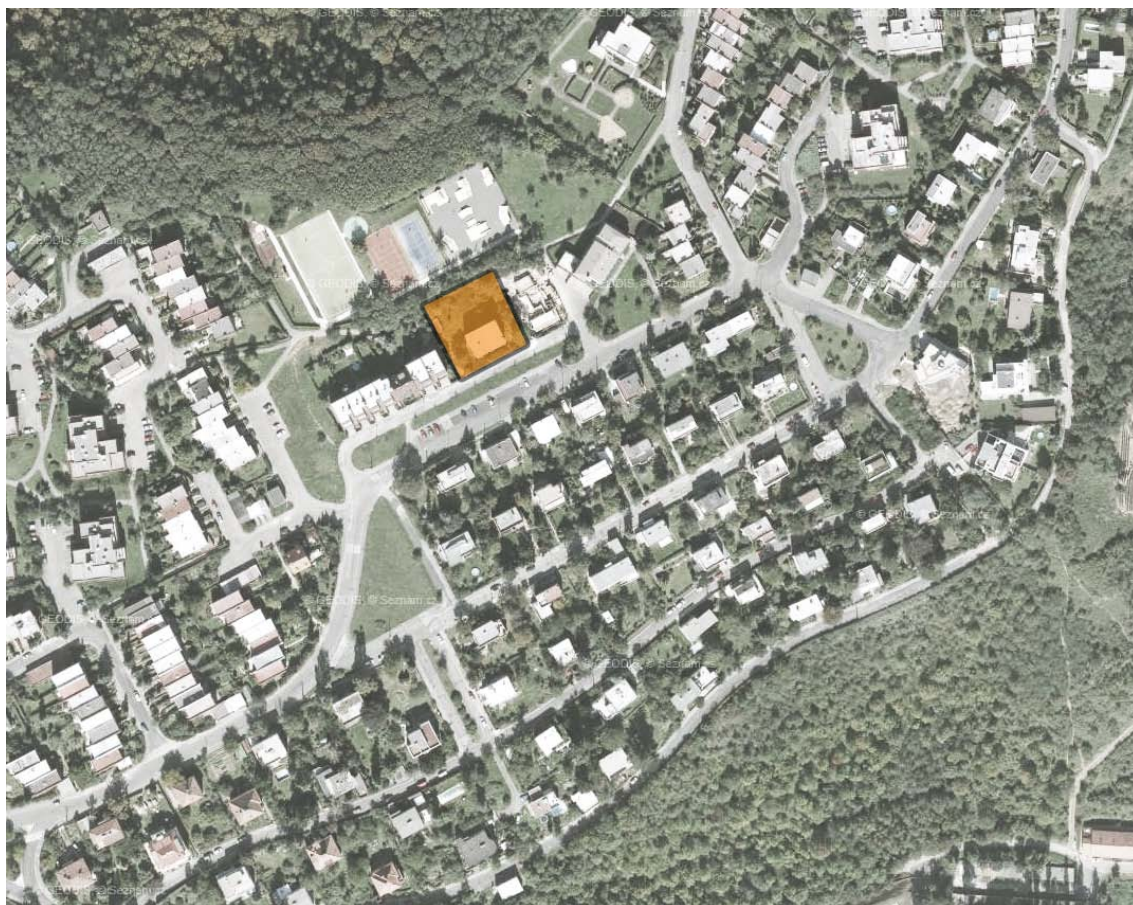

(9) Ikonografie – fotografie dokončené stavby vily

B) SOUČASNÝ STAV OBJEKTU

(1) Mapa stabilního katastru

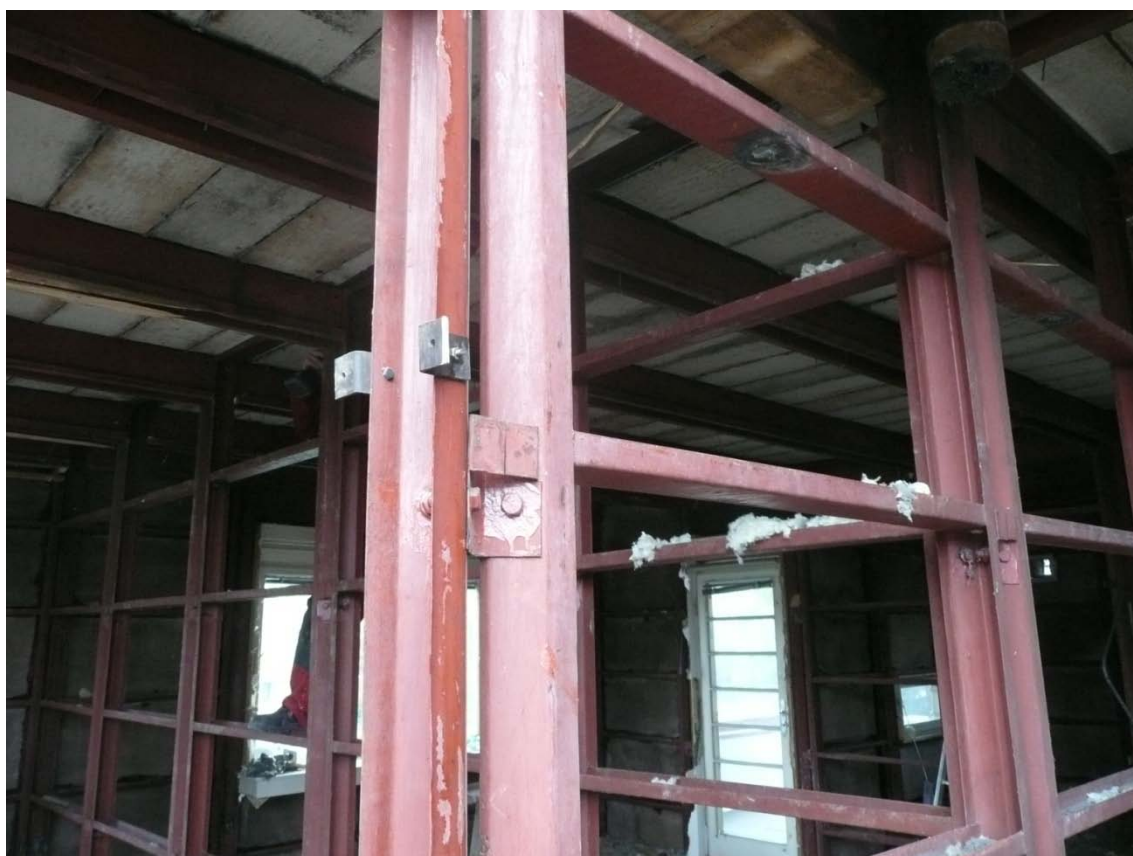
(2) Současná ortografická mapa

(3) Fotografie průčelí

C) DETAILS PRVKŮ V KAPITOLE 5. STAVEBNÍ HISTORIE

C1 Detaily nosné rámové a dvojrámové konstrukce

C1a Sloupek průřezu „V“ a **C1b** 2 sloupky k sobě „X“

C1c Kotvení sloupků a stropních profilů přes „L“ profil

C1d Distanční profil

C1e Rozpěrné příčné profily

C2 Detaily výplně žebříčkových rámových konstrukcí

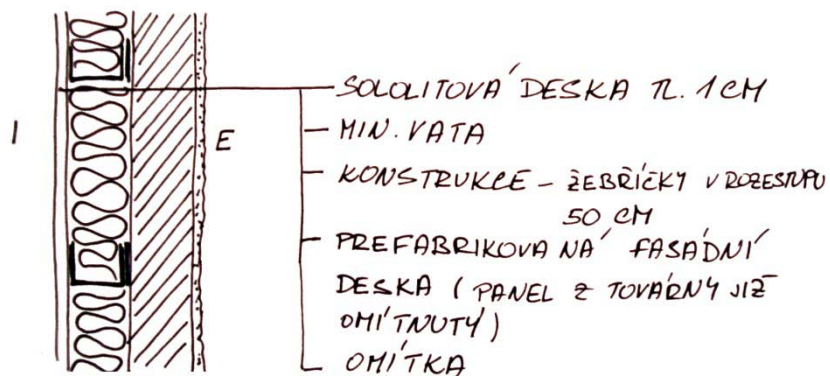
C3 Detaily stropní konstrukce

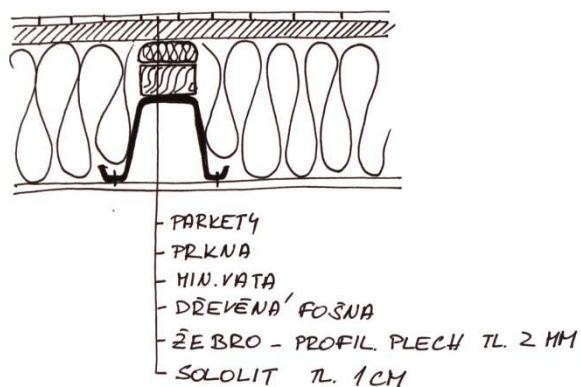
C4 Skladba exteriérové stěny a skladba podlahy – skici

SKLADBA OBVODOVÉ STĚNY

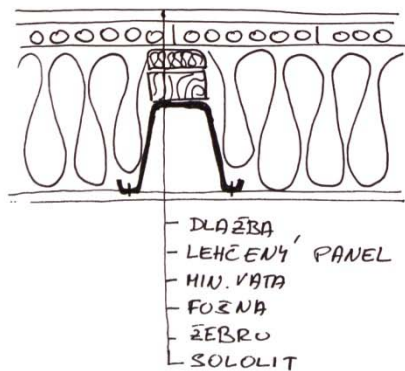

SKLADBA PODLAHY

1. BĚŽNÁ PODLAHA

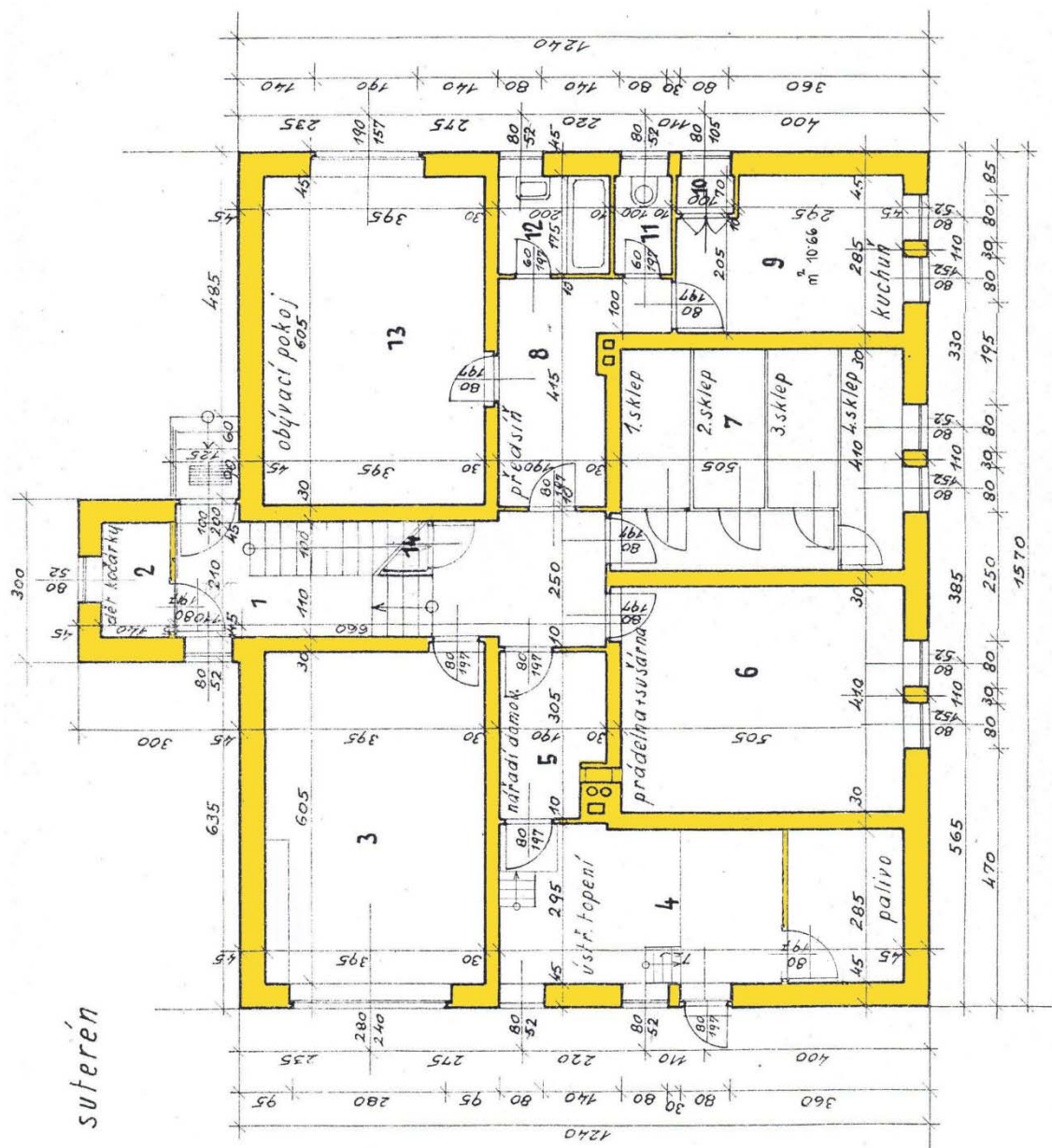
2. PODLAHA V KOUFĚLNĚ (+ TERASA)

D) GRAFICKÉ VYHODNOCENÍ OBJEKTU

Dokumentace podle skutečného provedení s drobnými úpravami v suterénu a na fasádě z hlediska výškového zakončení břizolitové omítky.

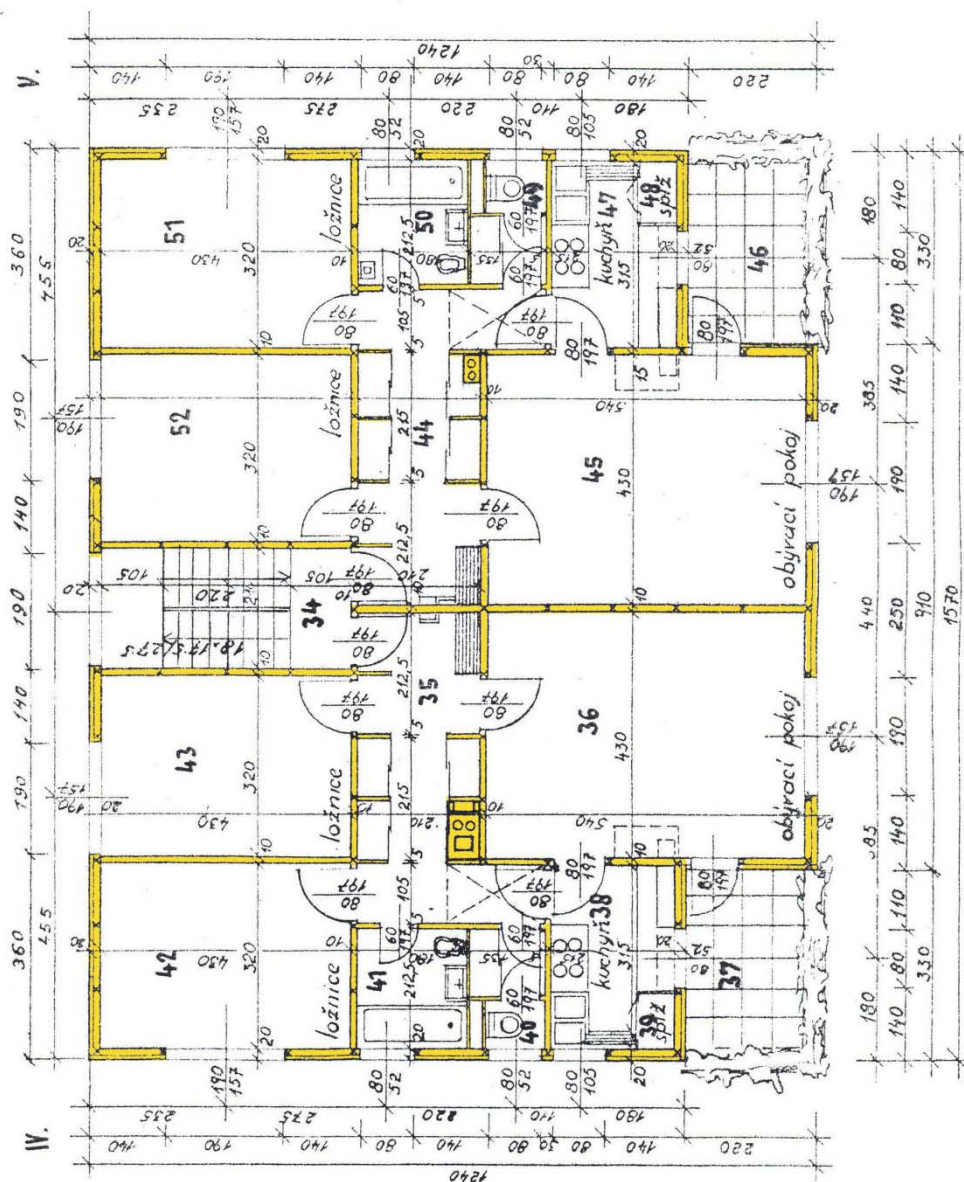
(1) Půdorys suterénu

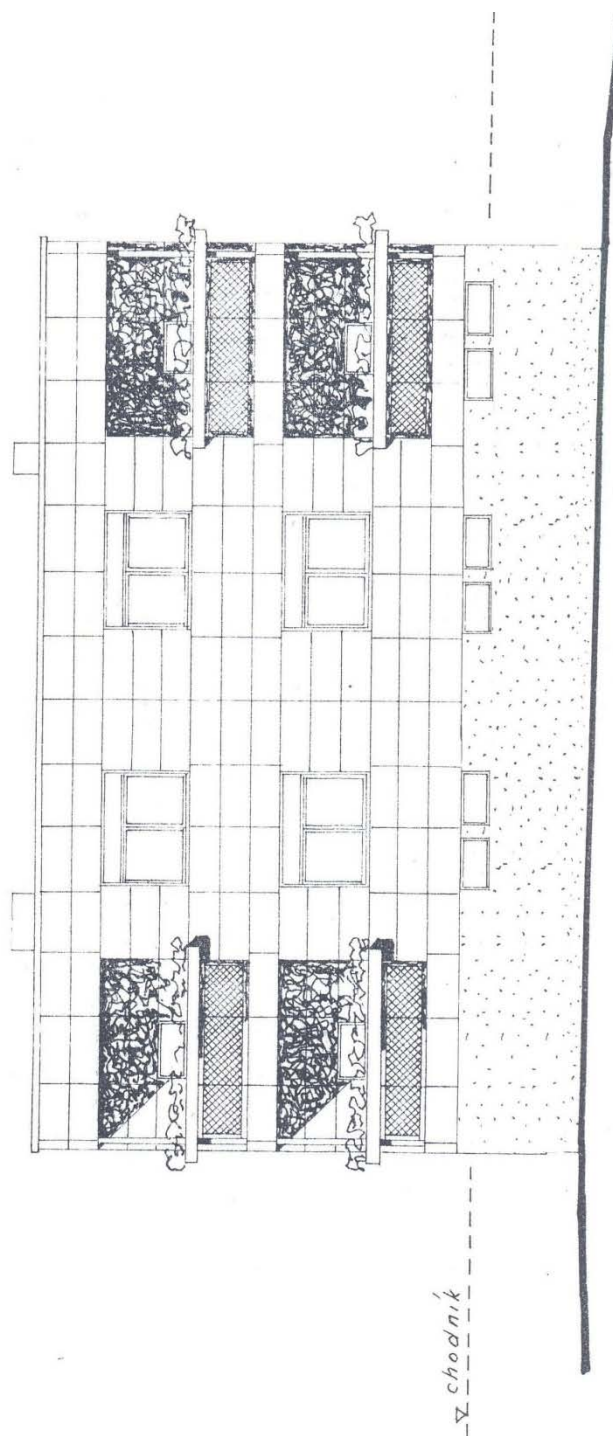
(3) Půdorys 2np

1:100

patro

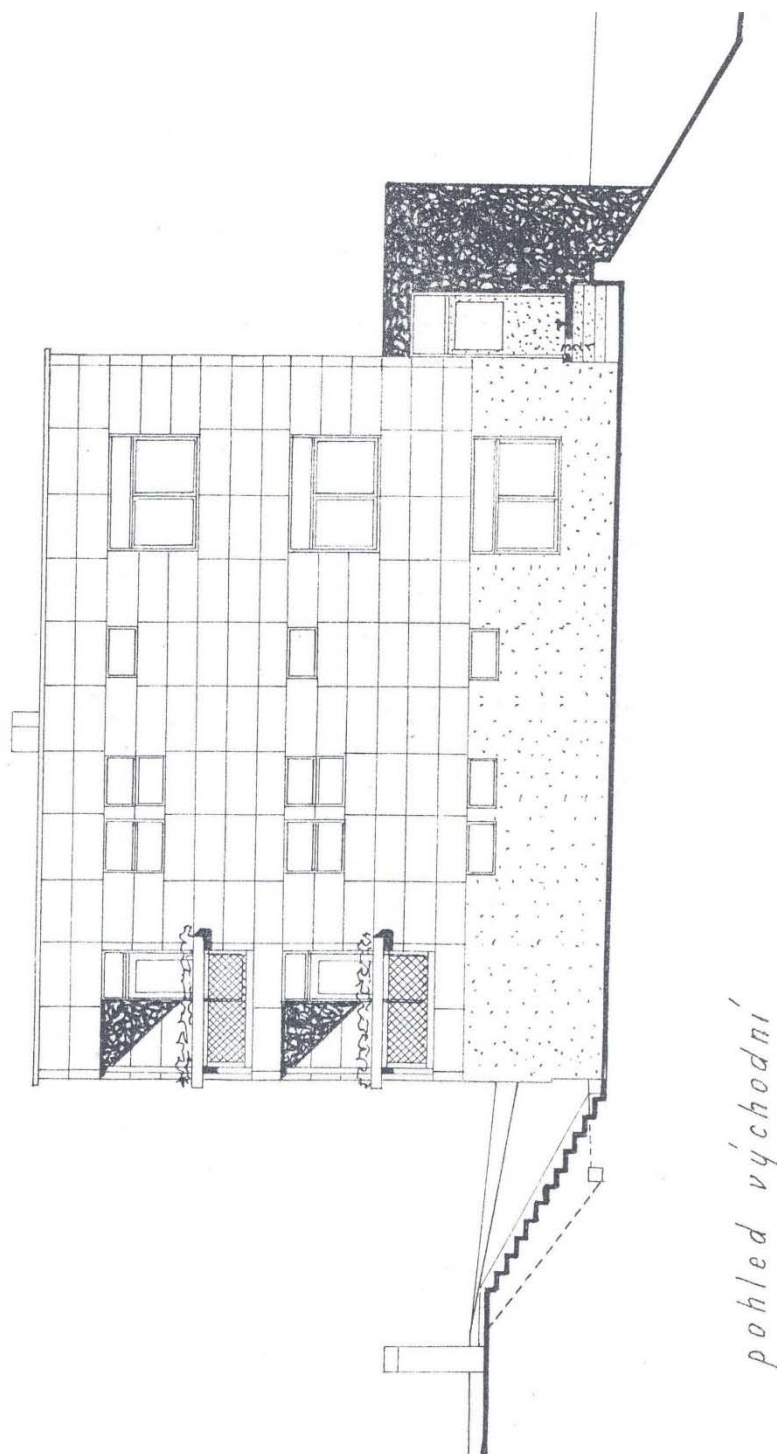

(5) Pohled jižní

pohled jižní

(6) Pohled východní

E) FOTOGRAFICKÁ DOKUMENTACE SOUČASNÉHO STAVU

E1 Okolí

(1) Ulice Matějská, pohled se sousedními objekty

(2) Panoramatická fotografie se sousedními objekty

(3) Sousední objekt ze západní strany pozemku, pohled z ulice

(4) Sousední objekt z východní strany pozemku, pohled z ulice

(5) Sousední objekt z východní strany pozemku, pohled ze zahrady

(6) Protější objekty

(7) Blízké objekty v ulici Matějská

E2 Exteriér

(1) Náhled ze severní stany

2) Pohled z ulice

(3) Pohled ze severozápadu

(4) Pohled ze severovýchodu

(5) Pohled ze severovýchodu

(6) Zahrada z východní strany

(7) Zahrada ze západní strany

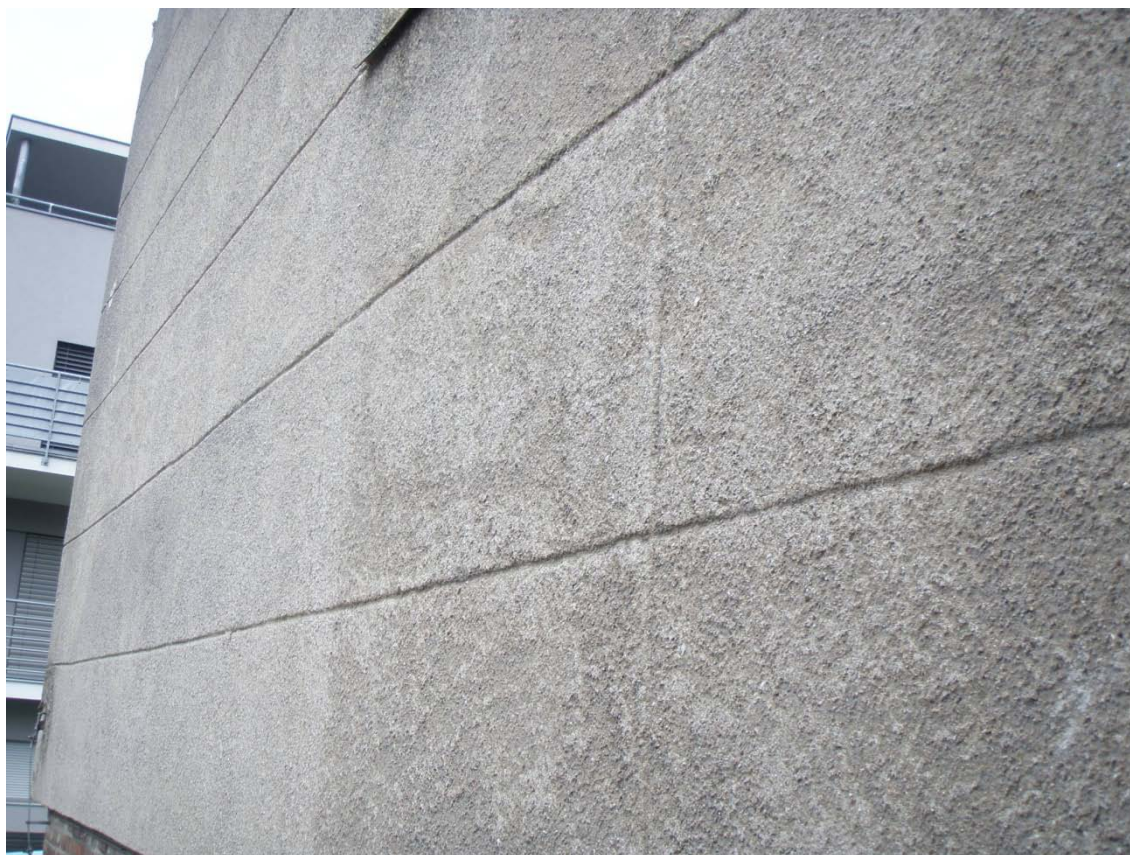
(8) Pohled od vstupu na parcelu

(9) Poštovní schránka

(10) Břizolitová omítka tvárnic

(11) Okno s nadsvětlíkem

(12) Okno s nadsvětlíkem

(13) Hlavní vstup do objektu

(14) Odhalená konstrukce

(15) Odhalená obvodová konstrukce

E3 Interiér

(1) Obývací pokoj

(2) Ložnice

(3) Kuchyně

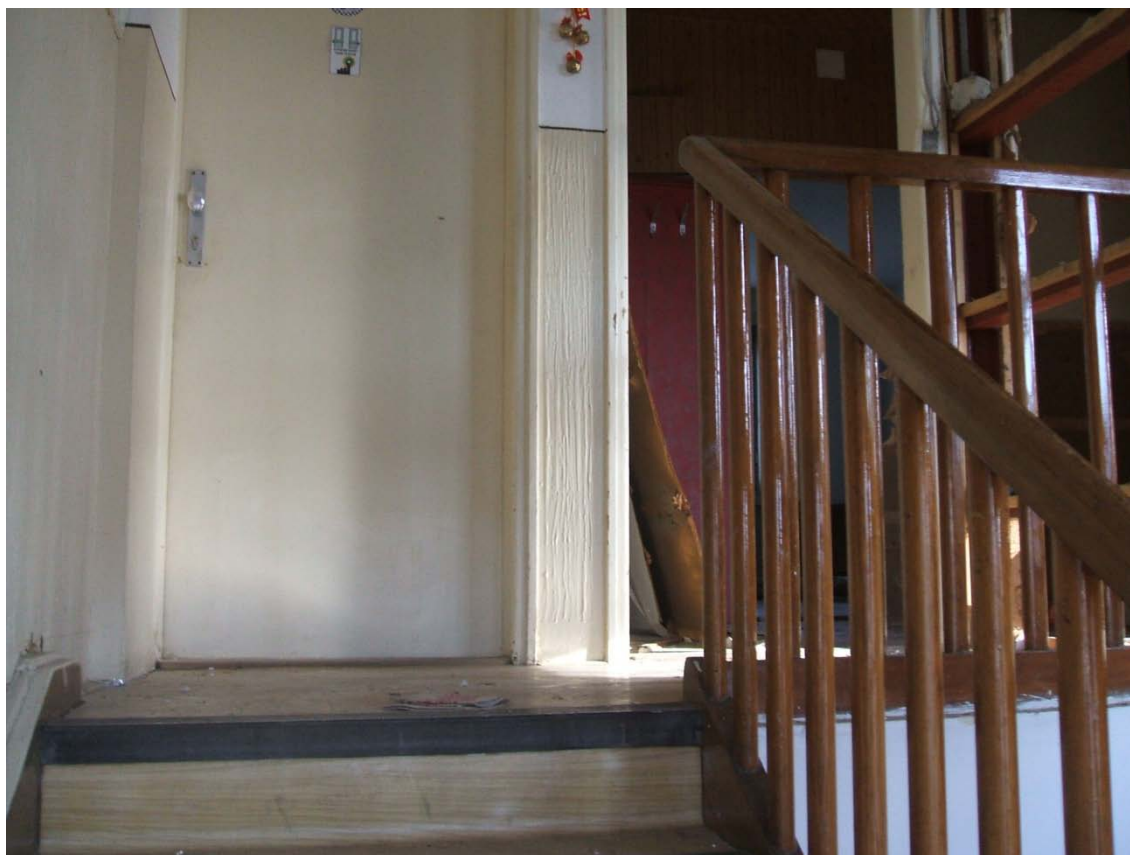
(4) Koupelna

(5) Předsíň s šatnou

(6) Schodišťový prostor

(7) Kuchyně v suterenu

